

Moet artikel 6, eerste lid, van richtlijn 2003/86/EG [...] aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale praktijk volgens welke een verzoek om toegang en verblijf van een gezinslid om redenen van openbare orde kan worden afgewezen op grond van veroordelingen tijdens een eerder verblijf in de desbetreffende lidstaat, waarbij aan de hand van de criteria uit de arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (het EHRM) van 2 augustus 2001, Bultif tegen Zwitserland, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, en 18 oktober 2006, Üner tegen Nederland, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, een belangenafweging wordt gemaakt tussen het belang van het desbetreffende gezinslid en de desbetreffende gezinshereniger om in Nederland het recht op gezinshereniging uit te oefenen enerzijds en het belang van de Nederlandse staat om de openbare orde te beschermen anderzijds?

(¹) Richtlijn van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PB 2003, L 251, blz. 12).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Polen) op 11 juni 2018 — Lexitor Sp. z o.o./Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo — Kredytowa im. Franciszka Stefczyka z siedzibą w Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. z siedzibą we Wrocławiu, mBank S.A. z siedzibą w Warszawie

(Zaak C-383/18)

(2018/C 294/41)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Lexitor Sp. z o.o.

Verwerende partijen: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo — Kredytowa im. Franciszka Stefczyka z siedzibą w Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. z siedzibą we Wrocławiu, mBank S.A. z siedzibą w Warszawie

Prejudiciële vraag

Moet artikel 16, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 3, onder g), van richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad (¹) aldus worden uitgelegd dat een consument die zich vervroegd van zijn verplichtingen op grond van een kredietovereenkomst kwijt, recht heeft op een verlaging van de totale kredietkosten en dus ook van de kosten die niet afhankelijk zijn van de duur van deze kredietovereenkomst?

(¹) (PB 2008, L 133, blz. [66], zoals gewijzigd)

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 11 juni 2018 — Arriva Italia Srl e.a. / Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Zaak C-385/18)

(2018/C 294/42)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Appellanten: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Geïntimeerde: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Prejudiciële vragen

Vormt een maatregel bestaande in de toewijzing bij wet van 70 miljoen EUR aan een marktdeelnemer in de spoorvervoersector onder de voorwaarden van artikel 1, lid 867, van wet nr. 208 van 28 december 2015, zoals gewijzigd bij decreto legge nr. 50 van 24 april 2017, en de daaropvolgende overdracht van deze marktdeelnemer aan een andere marktdeelnemer, zonder aanbesteding en om niet, in de uiteengezette feitelijke en juridische omstandigheden staatssteun in de zin van artikel 107 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie?

Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, moet dan worden nagegaan of de betrokken staatssteun verenigbaar is met het Unierecht en wat de gevolgen zijn van het feit dat die steun niet is aangemeld overeenkomstig artikel 10[8], lid 3, VWEU?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het College van Beroep voor het
Bedrijfsleven (Nederland) op 11 juni 2018 — Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep
Texel UA tegen Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Zaak C-386/18)

(2018/C 294/43)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Verweerder: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Prejudiciële vragen

- 1a) Verzet artikel 66, eerste lid, van verordening (EU) nr. 508/2014⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en tot intrekking van de verordeningen (EG) nr. 2328/2003, (EG) nr. 861/2006, (EG) nr. 1198/2006 en (EG) nr. 791/2007 van de Raad en verordening (EU) nr. 1255/2011 van het Europees Parlement en de Raad [...], nu daarin is bepaald dat uit het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij subsidie „wordt” verleend voor de voorbereiding en uitvoering van productie- en afzetprogramma's als bedoeld in artikel 28 van verordening (EU) nr. 1379/2013⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 houdende een gemeenschappelijke marktordening voor visserijproducten en aquacultuurproducten, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1184/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van verordening (EG) nr. 104/2000 van de Raad [...], zich ertegen dat een lidstaat aan een producentenorganisatie die een aanvraag tot verlening van zodanige subsidie heeft ingediend, tegenwerpt dat deze lidstaat de mogelijkheid tot het doen van een dergelijke aanvraag ten tijde van de indiening van de aanvraag voor een bepaalde categorie van uitgaven (in het onderhavige geval: kosten van de voorbereiding en uitvoering van productie- en afzetprogramma's) of voor een bepaald tijdvak (in het onderhavige geval: het jaar 2014) niet had opengesteld in haar door de Europese Commissie goedgekeurde operationele programma, noch in de nationale voorschriften ter bepaling van de subsidiabiliteit van uitgaven?
- 1b) Is voor het antwoord op vraag 1a van belang dat de producentenorganisatie op grond van artikel 28 van verordening 1379/2013 verplicht is tot het opstellen van een productie- en afzetprogramma en, na goedkeuring van het productie- en afzetprogramma door de lidstaat, tot het uitvoeren van dat productie- en afzetprogramma?
- 2) Indien vraag 1a aldus wordt beantwoord dat artikel 66, eerste lid, van verordening 508/2014 zich ertegen verzet dat een lidstaat aan een producentenorganisatie die een aanvraag tot verlening van subsidie voor de voorbereiding en uitvoering van productie- en afzetprogramma's heeft ingediend, tegenwerpt dat deze lidstaat de mogelijkheid tot het doen van een dergelijke aanvraag ten tijde van de indiening van de aanvraag niet had opengesteld, kan de betrokken subsidieaanvrager dan aan artikel 66, eerste lid, van verordening 508/2014 rechtstreeks de rechtsgrondslag ontnemen voor een aanspraak jegens zijn lidstaat op het verlenen van de desbetreffende subsidie?